

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת וזאת הברכה

שם חלקת מחוקק ספון

”

וַיֵּרָא רֵאשִׁית לּוֹ כִּי שֵׁם חֲלֻקַּת מַחֻקֵּק סָפוֹן וַיֵּתֵא רֵאשִׁי עִם צְדָקַת ה' עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל”
(דברים לג, כא).

משה רבנו מברך את שבטי ישראל לפני מותו, איש כברכתו. בברכתו לגד פורס משה לפנינו את חלקו של שבט גד בכיבוש הארץ:

”וירא ראשית לו” – שבט גד ביקש נחלה בארץ סיחון ועוג, וקיבלה לידי בראשית כיבוש הארץ.

”כי שם חלקת מחוקק ספון” – רצונו של גד נבע מהבנתו שבנחלה זו ייקבר משה רבנו, שנקרא ”מחוקק”.

”ויתא ראשי עם” – בני גד יצאו חלוצים בראש העם לכבוש את ארץ כנען.

”צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל” – בצאתם בראש הלוחמים קיימו את הבטחתם ”נִחְנוּ וְעָבְרָה חֲלוּצִים לְפָנָי ה' אֶרֶץ כְּנָעַן” (במדבר לב, לב).

אם עד כה חשבנו שבני גד לא רצו להיכנס לארץ כי חיבבו את המרעה בארץ סיחון ועוג, הרי שמשה רבנו מעניק לנו בברכתו מבט חדש על ההיסטוריה!

משה רבנו מסנגר על שבט גד ומלמדנו כי הם רצו להישאר בארץ זו כי ידעו שבה ייטמן משה רבנו ולא רצו לעזוב את המנהיג הגדול. בברכת משה אין מילה אחת של ביקורת על בחירתם כי אם להפך – הוא מעלה על נס את היותם חלוצים במלחמה.

התורה מלמדת אותנו כאן שאף שעל פני השטח הכתיבו השאיפות הכלכליות את צעדי שבט גד, היה טמון בהחלטתם רובד עמוק יותר. הם הבינו שלא ייתכן שהארץ שכבש משה רבנו, ארץ סיחון ועוג, תחזור לידיים נוכריות ומשה עצמו ייטמן רחוק מעמו ומארצו. אין להפריד בין המנהיג לעמו, והשטח שכבש משה חייב להפוך לחלק מן הארץ.

משה רבנו הוא המחוקק, הוא נותן התורה, ומקומו עם עם ישראל בארצו. אם משה רבנו אינו רשאי להיכנס לארץ – יש להרחיב את הארץ למשה רבנו!

תורתו של משה איננה תורה המנותקת מהעם ומהארץ – עם ישראל תורת ישראל וארץ ישראל חד הם.

שאל דוד בוצ'קו